

постави въ кутията. Постави въ нея и дѣда Мразъ и гжбичкитѣ.

— Мамо, защо ги туряшъ пакъ въ кутията? — попита Йонко.

— Защото сж отъ стѣкло и ще трѣбватъ пакъ за догодина, — отговори майка му.

Като дойде до кравайчето, шоколаденитѣ звѣрчета се размърдаха. И всѣко отъ тѣхъ си каза на умъ: „Да видимъ сега на кого отъ насъ ще го даде!“

Ала домакинята откачи кравайчето и го постави въ кутията.

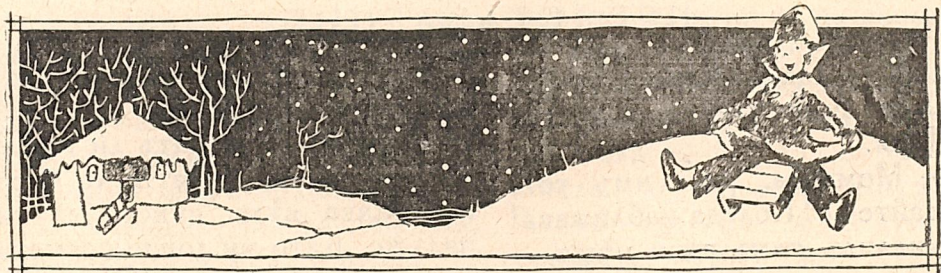
— Я! И то било отъ стѣкло! — учудиха се малкитѣ шоколадени звѣрчета.

Но Йонкова майка не ги остави дълго да се чудятъ. Тя ги откачи и ги раздаде на децата:

— На ти на тебе кученцето! На тебе — котенцето! Хайде вземи ти зайчето, ти теленцето, а на тебе пъкъ мечето!

Децата веднага загризаха недоволнитѣ шоколадени животинчета и мѣничко следъ това нѣмаше вече и поменъ отъ тѣхъ.

Дамянъ Калфовъ

ЗИМНА РАДОСТЬ

Дечица мили,
дечица сладки,
кажете: „Сбогомъ,
книги, тетрадки!“

Елате тука
при мене всички
съ топли кожуси,
съ нови шейнички!

Толкова много
снѣгъ навалѣло!

Вредомъ е чисто,
пухкаво, бѣло.

Въвъ тия чисти
свѣтли звездички
да се търкулнемъ
заедно всички.

Кой презъ главата,
кой презъ краката,
дръжте си само
здраво шейната!

Ако се нѣкой
малко удари,
нѣма да спира
свойтѣ другари!

Ще си преглѣтне,
ще каже само:
„Ехъ, да ме видишъ
отъ нейде, мамо!“

Азъ ли не мога,
азъ ли не зная
и на голѣми
болки да трая!“

Дора Габе